

er kommet en ny Tingenes Tilstand, men det ærede Medlem bliver nødt til at stille sig ved Siden af mig i saa Henseende, for han indledede med Afkortningen af Geværerne.

Dernæst glædede det ærede Medlem sig over, at der i Lovforslaget var Bestemmelse om, at Vagtkorpset skulde have Efterøvelser, Indkaldelser, og sagde, at det var noget andet end mit Forslag i Fjor om Efteraarsmanøvrernes Bortfald. Hvis det ærede Medlem havde hørt efter, hvad jeg sagde under min Motivering af dette Lovforslag, vilde han vide, at jeg sagde ikke, at Efteraarsmanøvrerne var overflødige, de har jo en væsentlig Betydning som et Led i Befalingsmændenes Uddannelse, navnlig med Hensyn til at lære at manøvrere i Marken, og vil sikkert fremdeles vise sig at være nødvendige, hvis baade Befalingsmændene og Mandskabet skal have den Øvelse, der kræves. Men under Sikringsstyrken fik Befalingsmændene ganske ekstraordinært en Øvelse i at føre Tropper i Marken, som de ingen Sinde tidligere havde haft, og vor Hærstyrke er i Dag mindst 50 pCt. højere, end den vil blive, naar Hærordningen af 1922 træder helt ud i Livet; først naar det Mandskab, som var indkaldt før 1922, gaar ud af Linien, vil Hæren være reduceret, som den skal. Den Uddannelse, Befalingsmændene den Gang fik, det forøgede Mandskab, vi nu har, som oven i Købet under en Indkaldelse vilde sprænge Rammerne, saaledes som det var Genstand for Diskussion sidste Efteraar, alt dette gjorde, at jeg sagde: Vi kan uden Skade lade Øvelserne bortfalde i Aar og nogle Aar endnu, indtil vi kommer til et Mandskab, som ikke har faaet denne ekstra Uddannelse under Sikringsstyrken.

Endelig rettede det ærede Medlem et bestemt Spørgsmaal til mig, som jeg vil oplæse, hvis den højtærede Formand tillader mig det. Det ærede Medlem siger: „Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men hvis man tænker sig, at under en meget urolig Situation bevæbnede Bander enten udefra eller indefra truer vor Frihed, f. Eks. Bander paa ca. 20 000 Mand, mener Ministeren saa, at det Korps, som her stilles op, kan klare den Opgave? Det vil jeg gerne, at den højtærede Minister vil udtale sig om. Eller hvis der kommer en Flaadeafdeling til

vore Kyster og sætter Mandskab i Land, fordi det drejer sig for dem om at faa Herredømme over Adgangsvejene til Østersøen — det er heller ikke nogen Utopi, thi vi saa jo for ganske faa Aar siden, at et Kontingent af den russiske Flaade forenede sig med visse Elementer i Finland, hvad der bragte Landet ud i Borgerkrig —, mener den højtærede Minister saa, at vi, hvis der bliver Tale om et lignende Antal Mand, som jeg før nævnte, kan løse den Opgave, der kommer til at foreligge? Dette vil jeg gerne have Svar paa. De Opgaver, jeg her har nævnt Eksempler paa, mener jeg nemlig *maa* kunne løses, selv om man bruger Betegnelsen Vagtkorps“. Der er altsaa to Spørgsmaal. Først dette, om man kunde tænke sig en bevæbnet Bande paa f. Eks. 20 000 Mand, ikke en Hærstyrke, men en bevæbnet Bande, som indefra eller udefra vilde prøve paa at optræde. Ja, naar det ærede Medlem siger, at noget saadant ikke er Utopi, saa er det det vel heller ikke, men det var alligevel rart at faa at vide, om nogen Sinde noget Land har været udsat for noget saadant. 20 000 Mand! „Aarhus Amtstidende“ var i sin Tid inde paa dette Forhold, men dristede sig dog ikke til at gaa højere end til 800 Mand, indtil de opdagede, at det gik ikke, det var der ingen Fare for. Det ærede Medlem konstruerede altsaa en Bande paa 20 000 Mand, og jeg vil saa holde mig til de 20 000. Vi har ganske vist aldrig set noget Eksempel paa, at en Friskare paa 20 000 Mand er optraadt organiseret, men det er ingen Utopi, siger det ærede Medlem, og saa vil jeg gaa ud fra, at det ikke er det. Mener det ærede Medlem ikke, at et organiseret Korps, der i saa Fald kunde øges til 15—16 000 Mand, kunde magte den Opgave at splitte en saadan Bande? For øvrigt tror jeg, at det ærede Medlem roligt kan regne med, at en Friskare paa 20 000 Mand, en tilfældig sammenløben Hob, vist alligevel nærmest hører til Utopierne. Derefter spurgte det ærede Medlem, om jeg da mente, at det, vi her foreslog, vilde kunne hindre en Flaadeafdeling i at sætte Mandskab i Land paa vore Kyster. Nu er der baade under denne Diskussion og tidligere nævnt to Lande, der kunde have Interesse i et Gennemsejlingsfarvand til Østersøen — Rusland og England —, og